

som hvis vi gik over til Brakvandstilstand med forholdsvis høj Saltprocent. Jeg tror derfor, man skal stille sig lidt betænkelig overfor dette. Jeg kunde snarere tænke mig, at Staten, saa snart Mulighed blev dertil, vilde gaa til at inddrage Tipperne f. Eks., eller Dele deraf, og forpagte dem ud til Dyrkning.

Jeg vil da gerne slutte med at give min Tilslutning til, hvad mit Partis Ordfører har sagt om denne Sag, at vi bør gaa bort fra den nuværende Forsøgstilstand over til en endelig Tilstand. Jeg vil gerne gentage, at den endelige Tilstand ikke kan blive en konstant Tilstand — det kan der aldrig blive ved Ringkøbing Fjord —, og at den endelige Ordning maa blive en Ferskvandstilstand.

Vesterager: Ved Finanslovsforslagets første Behandling omtalte jeg kort Afløbsforholdene ved de vestjyske Fjorde, og jeg paaskønner forsaavidt den højtærede Ministers Forsøg paa at skaffe bedre Forhold ved Ringkøbing Fjord. Ringkøbing Fjord er et stort Indvand, og det er umaadelige Værdier omkring Fjorden, som berøres af Højvande og Lavvande. Det er derfor ganske naturligt, at Beboerne deromkring med spændt Opmærksomhed følger denne Sags Udvikling, og hvad der skal blive ud af disse Forsøg, som atter og atter bliver gjort. Naar man gennemlæser Betænkningerne og alle Forhandlingerne, vil selv Medlemmer, som ikke er lokalkendte, kunne gøre sig en Forestilling om, at det er store Afstande, det drejer sig om. Det ærede Medlem fra Varde (Pinholt) talte jo om Beboerne lige fra Husby helt ned til Nørre-Nebel og Outrup. Der har været holdt Møder, man har drøftet Forholdene, og der er taget Hensyn til Udtalelser fra alle disse forskellige Egne.

Jeg er ganske enig med de ærede Medlemmer, der har udtalt, at Landbruget er den vigtigste Faktor i denne Forbindelse. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at ogsaa Fiskeriet har stor Betydning, og at man ikke maa se bort derfra, naar man drøfter dette Spørgsmaal. Man taler bestandig om, at man skal udvikle sin Produktions-evne og udnytte Produktionsmidlerne til det yderste, og det har min fulde Tilslutning. Jeg har en Aarrække levet ved Vesterhavet og haft min Gerning blandt Befolkningen derovre, og jeg ved, at der ligger store Værdier i Vesterhavet, som man i Fremtiden skulde gøre Forsøg paa at hente ind til Land. Vi har vistnok alle sammen saa megen Forstaaelse af Forholdene derovre,

at vi ved, at Fiskerne der har levet under ret svære Vilkaar. Jeg indrømmer fuldt ud, at der er gjort meget for at komme Fiskerne til Hjælp de senere Aar, men det kan ikke nægtes, at der er mange Fiskere ved Vestkysten, der har været i Trang. Jeg skal slet ikke gaa i Rette med det ærede Medlem fra Varde (Pinholt) med Hensyn til Betydningen af Udløbet ved Gødelen, men for Fiskerne er der noget utilfredsstillende i denne Ordning. Hvis det er muligt ved Ordningen af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord paa een Gang at skabe gode Tilstande for Landbruget og tillige at skabe et Sejløb for Fiskerbefolkningen, saa den kan udnytte Fiskeriet i større Udstrækning, vilde jeg betragte det som en Foranstaltning, der er værd at støtte. Det, som har været Ministerens Mening, er at skabe en virkelig Ordning af Afløbsforholdene og samtidig komme Fiskerbefolkningen til Hjælp. Det Lovforslag, som her foreligger, indeholder mange Bestemmelser, som man kun kan paaskønne. Anløbshavnene og Anlægspladserne vil faa deres Betydning for Fiskeriet; det er selvfølgelig Fiskeriet, man her har haft for Øje. Men der er det kedelige derved, at Hvide Sande har en Forhistorie, som sikkert er til umaadelig Skade for denne Sags Ordning. Naar man som jeg har gaaet derovre, længe før der nogen Sinds er blevet sat en Spade i Jorden med det Formaal at grave en Kanal gennem Holmslands Klit ved Hvide Sande, kan man ikke andet end sige, at det er kedeligt, at der blev handlet saa underlig letsindigt, at man gik hen og foretog Eksperimenter og troede, at man saadan kunde lege med Vesterhavet. Naar man har set Vesterhavet, ikke blot, naar det ligger smilende og skvulper mod Kysten, men ogsaa, naar det rejser sig i hele sin Vælde, forstaar man, at det er en Magt, man ikke kan lege med. Og det var det, man gjorde; derfor gik det, som det gik, nemlig daarligt. Imidlertid maa denne Forhistorie ikke lægge sig hindrende i Vejen for en god Ordning nu.

Men der er en anden Vanskelighed. Det er Vanskeligheden ved at forene de forskellige Interesser og da navnlig at udjævne den store Modsætning mellem Nord og Syd. Naar man staar overfor en saa stor Samfundsopgave som denne, maa man se bort fra alle smaa Interesser. Alle de Interesser, der har virkelig Betydning, tror jeg, den højtærede Minister i nogen Maade har haft Syn for, og det har været Ministerens Mening, at Sagen skulde ordnes saaledes, at man kom de berettigede Interesser saa meget som muligt i Møde. At